

חזרה לאתר

אָלגיה למידד במלאת שלוש שנים למותו

(התפרסם במוסף לתרבות וספרות של הארץ בנובמבר 2007)

הוא שנה מפא"יניקים. הוא שנה נהגי אוטובוסים. הוא שנה חתולים. הוא שנה פקידים.
הוא שנה עולים חדשים. הוא שנה קבלנים. הוא שנה אנשים שאינם אוהבים את מוצארט.
הוא שנה שוקולד, בעיקר שוקולד חלב. הוא שנה ליקרים. הוא שנה בשר. הוא שנה כל
טבק שלא היה "פור סקוור גולד". הוא שנה צבע כחול.
הוא שנה לשכתב מאמרים ב"הארץ". הוא שנה שגיאות בעברית. הוא שנה פרופסורים
לספרות עברית. הוא שנה את קורצווייל. הוא שנה את שקד. הוא שנה את שוקן. ואת
פינקלשטיין, ואת קוטלר ואת כל חברי אגודת העיתונאים. וגם את חברי אגודת הסופרים.
במיוחד את סמך יזהר. ואת מוסינזון. ואת מגד. הוא שנה גם את דן בן אמוץ. בהחלט.
הוא שנה טובות. הוא שנה הנחות. הוא שנה לבקש סליחה. הוא שנה להשלים עם אביו.
הוא שנה להתאבל על אימו. הוא שנה להתגעגע לאחיו. הוא שנה לאהוב את אשתו. הוא
שנה לתת עצות לילדיו.
הוא שנה לחזור ללונדון באלף תשע מאות ששים וארבע ולהיות שם לבדו, באגממון
רוד.
הוא שנה את תל אביב. הוא שנה את רמת גן. הוא שנה את שמעון פרס ואת משה דיין.
ואת גולדה ואת אבן. ובעיקר שנה את בן גוריון. הוא שנה גם את מנחם בגין. הוא שנה
פוליטיקאים. הוא שנה מבקרי אמנות. הוא שנה פדגוגים. הוא שנה רבנים. הוא שנה כהני
דת. הוא שנה אנשים שלא יודעים בעל פה רבע מהתנ"ך. לפחות. שלא משתעשעים
מפרושי רש"י לספר בראשית. שאינם מכירים פרקי אבות. שאינם קוראים את שירי יהודה
הלוי. הוא שנה את מי שאינם בקיאים בשייקספיר. שאינם מכירים את מרלו. שאינם
אוהבים את ג'רום. ק. ג'רום. שמעולם לא שמעו על וויליאם שוונק גילברט.
הוא שנה את כל אלה שלא ראו אף פעם תן אמיתי, חי, מילל ליד הבית.
הוא שנה שוטרים. הוא שנה גנרלים. הוא שנה אלילים. הוא שנה עובדי אלילים. הוא
שנה פטריוטים. הוא שנה אנטישמים. הוא שנה מפריחי שממות. הוא שנה סטליניסטים.

הוא שנה אידיאולוגיות. הוא שנה פילוסופיות. הוא שנה עקרונות. הוא שנה דגלים. הוא שנה את הציונות. הוא שנה קוביזם. הוא שנה מודרניזם. הוא שנה את המאה העשרים. הוא שנה טלוויזיה. הוא שנה ג'אז. הוא שנה רוק-אן-רול. הוא שנה את הביטלס. הוא שנה את דילן. הוא שנה את שירי הפלמ"ח.

הוא שנה את חבילות הספרים שלא נמכרו, עטופות בעיתונים, קשורות בחוטי שפגאט, מסודרות בעליית הגג.

הוא שנה רופאים. הוא שנה מדענים. הוא שנה כלכלנים. הוא שנה רומסי שממיות. הוא שנה משמידי חרקים. הוא שנה קוטפי פרחים. הוא שנה כורתי עצים. הוא שנה שונאי כלבים. הוא שנה חובבי שירה. הוא שנה אניני טעם שמבינים בקוניהק. הוא שנה מעמידי פנים. הוא שנה חנפנים. הוא שנה נותני שוחד. הוא שנה בעלי שררה. הוא שנה בעלי שרירים. הוא שנה מחלקי פרסים. הוא שנה מקבלי פרסים. הוא שנה אנשים שיודעים להצחיק בקלות. הוא שנה אנשים שקל להם לבכות. הוא שנה בכי. הוא שנה שבוכים לידו. הוא שנה שאשתו בוכה בגללו מעבר לקיר.

הוא שנה לשחות. הוא שנה לרוץ. הוא שנה לנסוע במוניות. הוא שנה אבזמים סגורים. הוא שנה כפתורים רכוסים. הוא שנה ריצ'רצ'ים. הוא שנה שרוכים. הוא שנה ארנקים. הוא שנה מכנסיים ארוכים. הוא שנה חליפות.

הוא שנה אנשים שחשבו שזה מאד מוזר לגלח את הראש בקיץ. ולנעול נעלי ספורט צהובות. ולחדד את קצות השפם.

הוא שנה כסף. הוא שנה מקרנות סרטים שמונה מילימטר. הוא שנה ברזים, ברגים, צינורות, מברגים, פטישים משורים וצבתות. הוא שנה תריסים תקועים. הוא שנה מכוניות, במיוחד ידיות הילוכים. הוא שנה מחשבים. הוא שנה מכשירי טלפון. הוא שנה אנשים שאומרים בטלפון: "מי זה?" הוא שנה שולחנות מסודרים. הוא שנה מגרות. הוא שנה תיקיות. הוא שנה ארונות. הוא שנה קולבים.

הוא שנה את שלוש מכונות הכתיבה שלו.

הוא שנה להתעורר משנת אחר הצהריים שלו. הוא שנה להתגלח. הוא שנה להתלבש.

הוא שנה להדיח את כוס התה שלו. הוא שנה בזבז מים. הוא שנה בזבזנים. הוא שנה צבועים. הוא שנה שקרנים. הוא שנה את מי שניצלו את זיכרוננו הפנומנאלי. הוא שנה את

מי שבזו לזיכרונו הפנומנאלי. הוא שנה את מי שהתרפסו לפניו. הוא שנה את מי שפחדו מפניו.

אפילו את השנאה עצמה שנה בכל ליבו.

רק את הזיכרונות הסכים אבא לאהוב ללא סייג, ועכשיו גם הוא בתוכם.

[חזרה לאתר](#)